Bài Gi□ng c□a Hòa Th□□ng Thích Trí T□nh

(Mùa Ki□t H□ An C□ Năm Đinh Mùi 1967 t□i Chùa V□n Đ□c Th□ Đ□c)

“N□u Ph□t t□ c□ ăn th□t. T□t c□ th□t c□a m□i loài chúng sanh đ□u không đ□□c ăn. Lu□n v□ ng□□i ăn th□t thì m□t lòng đ□i t□ bi, d□t gi□ng Ph□t tánh, t□t c□ chúng sanh th□y đ□u tránh xa. Ng□□i ăn th□t m□c vô l□□ng t□i l□i. Vì th□ nên t□t c□ Ph□t t□ không đ□□c ăn th□t c□a t□t c□ m□i loài chúng sanh. N□u c□ ăn th□t, Ph□t t□ này ph□m “khinh c□u t□i”.

Đ□i chúng nên bi□t, n□u mu□n có th□t đ□ ăn, thì ph□i sát sanh. không t□ gi□t thì cũng b□o ng□□i gi□t, cho nên **ăn th□t là nguyên nh□n cho s□ sát h□i sanh m□ng c□a ác loài v□t** T□t c□ các th□ th□t, không lu□n là th□t gì, t□ th□t heo, bò cho đ□n tôm □c v.v... thu□c v□ loài th□t c□a chúng sanh đ□u không đ□□c ăn.

Có đ□o cho r□ng loài □c, tôm không có máu nh□ v□y ăn đ□□c. Còn có đ□o nói tr□ng ch□a l□n, nó không bi□t đau đ□n nên ăn đ□□c.

Nh□ng theo l□i Ph□t d□y, xét k□ nó thu□c v□ loài th□t đ□u không đ□□c ăn c□, b□i vì dù con tôm, con □c th□t s□ nó không có máu đi n□a, nh□ng nó cũng ham s□ng s□ ch□t. Nh□ con □c bi□t khép mai khi nghe ti□ng đ□ng, con tôm, con tép bi□t nh□y ng□□c khi mình đ□ng vào nó. Nh□ v□y là nó có c□m giác bi□t đau, bi□t ham s□ng s□ ch□t m□i có nh□ng tác đ□ng nh□ th□. Còn nh□ các tr□ng, n□u ta ăn tr□ng mà ch□a có t□□ng hình, nghĩa là ch□a l□n, g□i r□ng không có t□i mà đ□□c ăn, nh□ v□y nh□ng ng□□i có thai, ho□c m□t, hai tháng, hay bao nhiêu tháng, ngày đó mà phá thai thì không có t□i, b□i vì thai lúc đó nó cũng ch□a thành hình gì. Mà n□u phá thai có t□i, thì ăn tr□ng cũng có t□i, b□i vì trong tr□ng n□u đ□ duyên nó s□ thành con gà hay con gì đó.

Nh□ v□y nói tóm l□i, mình y theo l□i Ph□t d□y, thì t□t c□ nh□ng gì thu□c v□**tánh ch□t th□t đ□u không đ□□c ăn.** Tuy th□, đ□c Ph□t cũng theo th□i c□ c□a ng□□i đ□i. Do đó trong gi□i Ti□u Th□a, lúc ban s□ Ph□t không c□m ăn th□t, nh□ng cho ăn ba th□ th□t: không nghe con v□t b□ gi□t, không th□y con v□t b□ gi□t, không nghi ng□□i ta gi□t con v□t vì mình. Ngoài ra còn đ□□c ăn thêm các th□ th□t: con v□t nó t□ ch□t, ho□c con thú khác b□t ăn r□i còn d□.

Nh□ng tìm cho đ□□c các th□ th□t đó mà ăn cũng khó l□m. N□u mình ch□u khó suy xét k□, thì trong khi ăn cá ho□c th□t, mình có th□ nghĩ r□ng: vì s□ ăn th□t c□a mình đây làm duyên cho ng□□i gi□t, xúi ng□□i ta gi□t.

Nh□ng ng□□i gi□t n□u không có ng□□i mua, thì h□ gi□t đ□ làm gì ? Có ng□□i nghĩ r□ng, n□u mình không ăn, thì cũng có ng□□i bán th□t, h□ cũng gi□t nh□ th□□ng. Nh□ng suy nghĩ k□ **:n□u m□t ng□□i không ăn, thì s□ b□t s□ gi□t m□t ph□n** , thì **s□ gi□t h□i cũng ít đi.**

T□i sao không đ□□c ăn th□t ?

Đ□c Ph□t nói : ng□□i ăn th□t thì m□t lòng đ□i t□ bi, d□t gi□ng Ph□t tánh..."

Ph□t tánh đ□□c phát tri□n là do tâm đ□i t□ bi, Ph□t tánh ai cũng có, nh□ng mà Ph□t tánh thành gi□ng đ□ thành Ph□t, là m□t vi□c khác, cho nên g□i là gi□ng Ph□t tánh.

Bây gi□ mu□n cho nó thành gi□ng đ□ thành Ph□t, do n□i tâm t□ bi m□i phát đ□□c cái gi□ng đó. Trái l□i ăn th□t thì t□c nhiên tâm t□ bi làm gì có đ□□c ?

Tâm t□ bi là lòng mu□n cho chúng sanh kh□i kh□ th□□ng vui, mà bây gi□, n□ l□y cái kh□ nh□t c□a chúng sanh đ□ nuôi cái thân mình, ngon cái mi□ng mình, nh□ v□y thì lòng t□ bi làm gì có n□a

Do đó, các loài cũng ham s□ng s□ ch□t, cho nên cá th□y ng□□i cá l□n, chim th□y ng□□i chim bay.

Có x□ h□ không b□t chim, thì chim nó vô trong nhà, nó th□y ng□□i không s□ s□t gì. Có nh□ng x□

không b□t cá thì cá nó l□i nh□n nh□ trên m□t n□□c, th□y ng□□i không l□n. Mà bây gi□ nó th□y nó tránh xa, thì bi□t r□ng do duyên gi□t h□i, ăn th□t nó mà ra.

“Ng□□i ăn th□t m□c vô l□□ng t□i l□i...” Nghĩa là không ph□i m□t hay hai t□i l□i, mà đây Ph□t nói vô l□□ng t□i l□i vì nghi□p sát r□t n□ng.

“Vì th□, nên t□t c□ Ph□t t□, không đ□□c ăn t□t c□ th□t c□a m□i loài chúng sanh...”

N□u c□ ăn th□t, Ph□t t□ này ph□m “khinh c□u t□i”. Do đó ng□□i đã th□ gi□i B□ Tát ph□i tr□□ng chay, không ph□i ăn chay k□, n□u l□ ăn th□t, thì ph□m “Khinh C□u T□i” ph□i sám h□i ch□a b□ thì đ□□c thanh t□nh.

Trích Đo□n: Kinh Ph□m Võng Gi□ng, HT. Thích Trí T□nh, Văn Hi□n Study Group Xu□t B□n năm 2000

Ngu□n: Thuvienhoasen.org